

угрожавају стабилност саме федерације. Иако се расподелом надлежности настоје да остваре што чистији односи између федерације и федералних јединица, у животу то никад није могуће постићи без одређених неспоразума па и дубљих трвења која се одражавају и на саму чврстину и трајност федерације. Расподела надлежности између федерације и федералних јединица се врши на различите начине, при чему је најлогичније поћи од принципа да су неки послови сами по себи предодређени да припадну федерацији, (спољни послови, безбедност и сл.) а други федералним јединицама. Зато је најбоље и најцелисходније да сви послови који су од интереса за целу државу припадну федерацији а да они други који су од мањег (регионалног) значаја припадну федералним јединицама. Но како је тешко увек повући прецизну границу између надлежности федерације и федералних јединица, то се појављују и послови из тзв. мешовите надлежности, они које заједнички врше и федерација и федералне јединице. Како је речено, сама расподела надлежности у федерацији се врши на различите начине па се у пракси срећу различите методе и технике те расподеле при чему су једне чешће, уобичајеније и практичније, а друге ређе или ретко применљиве. Један од могућих метода расподеле надлежности између федерације и федералних јединица се састоји у прецизном набрајању послова из надлежности и федерације и федералних јединица мада је неподесан и има ту ману да је тешко утврдити једну потпуну листу надлежности једних и других. У ствари, никад унапред не могу да се исцрпе сва питања из надлежности, заокруже сва подручја друштвеног живота која чине садржину једне и друге надлежности па се зато прибегава другим методама од којих су два традиционална, мада не и подједнако заступљена, у пракси федерација. По првом (највише коришћеном) методу се узима да је најбоље и најцелисходније да се прецизно утврди само надлежност федерације, док би све остало што није наведено, набројано у списку њених послова припадало надлежности федералних јединица. Овако је поступила већина федерација у регулисању расподеле надлежности па и наша, бивша СР Југославија, која је својим Уставом од 1992. год. глобално формулисала надлежности савезне државе, али их и конкретизовала преко функција које су набројане у корист Савезне скупштине, Савезне владе, председника Републике и других савезних државних органа. Код овог метода расподеле надлежности важи претпоставка у корист федералних јединица, при чему је, како је речено, надлежност федерације одређена на позитиван начин, набрајањем, а надлежност федералних јединица на негативан начин. Овај